

Sygn. akt XIII U 12/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Rafał Młyński</i>
Protokolant:	<i>sekr. sądowy Sylwia Nowicka</i>

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy J. W.

z udziałem M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o składki

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 21 października 2016 r. nr (...)

1. oddała odwołanie,
2. nie obciąża odwołującego kosztami procesu.

Sygn. akt *XIII U 12/17*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 października 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., na podstawie 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 963, ze zm.) stwierdził, że J. W. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy.

Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 11.185,56 zł, w tym:

1) z tytułu:

składek na **ubezpieczenia społeczne** w ramach zakresów numerów deklaracji **01-39** za okres od **2008-01** do **2009-10** w kwocie: **6.718,09** zł, odsetek za zwłokę: **5.398,00** zł,

2) z tytułu:

składek na **ubezpieczenie zdrowotne** w ramach zakresów numerów deklaracji **01-39** za okres od **2008-05** do **2009-10** w kwocie: **3.905,51 zł**, odsetek za zwłokę: **3.205,00 zł**,

3) z tytułu:

składek na **Fundusz Pracy** w ramach zakresów numerów deklaracji **01-39** za okres od **2008-10** do **2009-10** w kwocie: **561,96 zł**, odsetek za zwłokę: **448,00 zł**.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wyjaśnił, że z uwagi na okoliczność, iż płatnik składek J. W. nie dopełnił obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy, organ rentowy, działając na podstawie art. 83 ust. 1 ww. ustawy, określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył J. W., który wniósł o umorzenie w całości powstałej zaległości wraz z odsetkami.

Odwołujący podniósł, że zaskarżona decyzja dotyczy zaległości powstałych przed ośmiu-dziewięciu laty, w związku z czym, z uwagi na znaczną odległość czasową, wątpliwa jest prawidłowość wyliczonych przez organ rentowy kwot.

Ponadto, odwołujący zwrócił uwagę na trudną sytuację materialną i rodzinną związaną z niepełnosprawnością dwójki z czworga jego dzieci. Odwołujący podniósł, że niepełnosprawność dzieci była zdarzeniem losowym i nieprzewidywanym, które pogorszyło stan finansów rodziny.

Zdaniem odwołującego, jego sytuacja materialna i rodzinna nie pozwala mu na zapłacenie kwoty określonej w zaskarżonej decyzji, ponieważ spowoduje to wypchnięcie jego rodziny poniżej minimum egzystencji i spowoduje konieczność korzystania z różnych form pomocy społecznej oraz uniemożliwi rehabilitację, zapobieganie i przeciwdziałanie skutkom niepełnosprawności jego dzieci.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie wskazując, że zaskarżona decyzja jest prawnie oraz faktycznie uzasadniona. Organ rentowy ponownie podniósł, że płatnik składek nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku opłacania składek, w związku z czym, konieczne było wydanie decyzji stwierdzającej wysokość zadłużenia.

Organ rentowy odnosząc się do argumentacji odwołującego podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

W toku postępowania odwołujący podnosił dodatkowo, że nie był prawidłowo zawiadomiony przez organ rentowy o toczącym się postępowaniu wyjaśniającym.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Odwołujący J. W. był przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą.

Z tego tytułu obowiązany był jako płatnik do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne. Z obowiązku tego jednak nie wywiązywał się należycie, w związku z czym, powstały na jej koncie zaległości składkowe.

Organ rentowy przeprowadził postępowanie wyjaśniające w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na te ubezpieczenia, które zakończyło się wydaniem zaskarżonej decyzji stwierdzającej wysokość zadłużenia na poszczególne fundusze za okres od stycznia 2008r. do października 2009r.

W toku postępowania przed Sądem odwołujący przyznał, że zaległości składkowe powstały ze względu na trudną sytuację rodzinną i nieprzewidziane wydatki związane ze stanem zdrowia jego dzieci. Przyznał też, że nie posiada żadnych dokumentów potwierdzających dokonanie wpłat z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne należnych za okresy objęte zaskarżoną decyzją.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz w aktach rentowych płatnika, a także z uwzględnieniem złożonych przez odwołującego oświadczeń. Dokumenty nie były przez strony kwestionowane, jak też Sąd nie znalazł podstaw by wiarygodność tych dokumentów podważyć.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017r., poz. 1778 t.j.), osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu, zaś stosowanie do art. 12 ust. 1, także ubezpieczeniu wypadkowemu.

Art. 8 ust. 6 pkt 1 powołanej ustawy precyzuje, iż za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą uważa się osobę prowadzącą taką działalność na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1829), jest zarobkowa działalność wytwórcza, handlowa, budowlana, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Z kolei art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wskazuje, w jakich okresach takie osoby podlegają wyżej wymienionym ubezpieczeniom. Stosownie do tego przepisu, osoby prowadzące pozarolniczą działalnością gospodarczą podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W myśl art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017r. poz. 1938 t.j.), obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, a także zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 16 osoby pobierające emeryturę lub rentę, osoby w stanie spoczynku pobierające uposażenie lub uposażenie rodzinne oraz osoby pobierające uposażenie po zwolnieniu ze służby lub świadczenie pieniężne o takim samym charakterze. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ww. ustawy obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. A, c-i, powstaje i wygasa w terminach określonych w przepisach o ubezpieczeniach społecznych.

Stosownie do art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, do zakresu działania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy między innymi realizacja przepisów o ubezpieczeniach społecznych, a w szczególności wymierzanie i pobieranie składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Natomiast art. 83 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy stanowi, iż zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, a także przebiegu ubezpieczeń.

W myśl art. 32 ww. ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Według art. 46 ust. 1 powoływanej ustawy płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. W oparciu

o powyższe przepisy należy uznać, iż to płatnik składek jest obowiązany obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonego, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy oraz czuwać nad prawidłowością dokonywanych w tym zakresie działań.

W okolicznościach niniejszej sprawy bezspornym jest, iż odwołujący prowadził działalność gospodarczą w okresie objętym zaskarżoną decyzją. Bezsporne było też, że odwołujący nie wywiązywał się z obowiązku opłacania składek, w związku z czym powstały zaległości składkowe.

W toku postępowania przed Sądem odwołujący przyznał, że zaległości składkowe powstały w wyniku trudnej sytuacji rodzinnej i materialnej, miał tylko wątpliwości co do wysokości stwierdzonych przez organ rentowy zaległości.

Przyznał jednak, że nie posiada żadnego dokumentu, który potwierdzałby, że któraś z zaległych składek została opłacona.

W konsekwencji, odwołujący nie podważył prawidłowości i zasadności zaskarżonej decyzji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał wniesione odwołanie za nieuzasadnione, co skutkowało oddaleniem odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

O nieobciążaniu odwołującego kosztami procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c.

SSO Rafał Młyński

(...)